

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

16.8. רקפת בנדה
יסמין בכר
איילת מירום

17.8. נועם זיגדון (נכד - ניצו)
לי קולקר (נכדה - הדר)

18.8. שרה מרקוסון
דדיה בילגורי
חן קורנבליט
ידידיה אברהם דוארי (נכד)

ימי נישואין

17.8. צביה ויוסי כ"ץ
אביבה ובני גולדברג
נטע ויוני ליפשיץ

18.8. ג'ויס ורדי אב
ג'נין ופלא מרקוסון

19.8. דינה ומרדכי ברור
אביגיל ואמנון שושני

20.8. ציונה ושבי מזרחי

21.8. ורד ומוטי קולקר

22.8. בתיה וברוס ויטהם
יפעת ושכומה וייסבקר
אורה וריק קנופס
דייל ודדור קולינס

#####

19.8. אסף סולומון
שרון גולדברג
אורלי טלברג

20.8. דניאל שיבי
סער נצר (נכד - חצור)
אריאל נוה (נכד - בן-יהודה)
נתאי קורן

21.8. שי עמר

22.8. ראובן גוטר
שלומית פרחי
כן ליפשיץ
עידו גרשמן

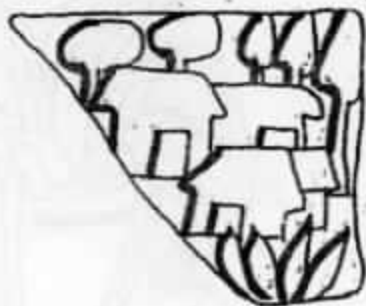
אליפות אירופה

■ שחייה. חמישה ישראלים החלו את מול להתחרות באליפות אירופה לנוער באנטוורפן. בסיכום היום הראשון העפילו הישראלים לשלושה גמרי א' ושני גמרי ב'. נמרוד פלמה סיים שמיני ב-100 מ' פרפר (56.89 ש'), בבוקר שבר פלמה את שיא גילאי 18 של ערן גרומי, עם 56.54 ש'. איתי עדן הגיע למיקום וזה במיקצה ל-200 מ' מעורב אישי (2.08.42 דק'). עדי ביכמן העפילה לגמר א' ב-400 מעורב (4.58.30 ד'). דנה עדן העפילה באותו המרחק לגמר ב'. טל שפיזור סיימה 200 מ' גב במקום ה-16 (2.24.03 ד'), לאחר שבבוקר שברה שיא גילאי 15 (2.22.70 ד').

אבי אורנן

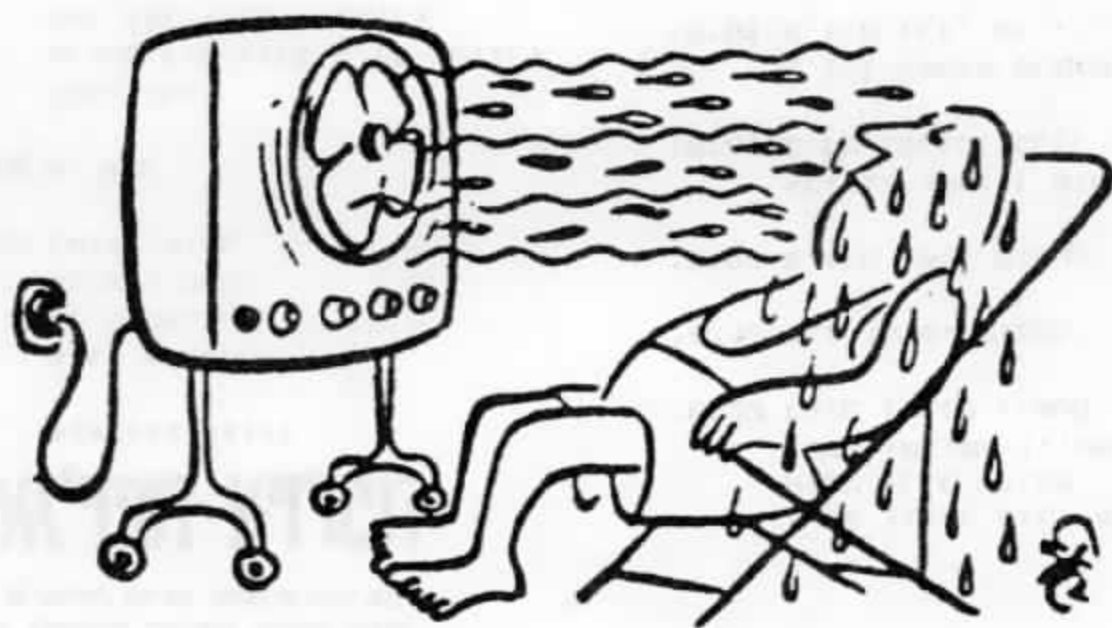

מה נשמע?

עוד פנים חדשות בחדר האוכל. ושמו אמיר. הוא עבד עם זאב (שפס-
לבו) במלכיה במשך שנתיים. ולפי זאב הוא בחור מצוי"ן. הוא בא
ממושב דובב. ברור הבא!

* שבועיים הנעימו לנו ילדי הגן את אמונותינו חדר האוכל (אחרי
שהרכבנו פקקי אוזניים). היות וגורשו מ'גן שקד' לדגל
שיפוצים יסודיים שם. לאחר מכן תבצע ההעברה השנתית. בוגרי
'גן-רימון' לתלחון הצעיר. בוגרי 'גן שקד' ל'גן רימון'.
והגנו ל'גן שקד'.

כל שאר

החדשות נמסו

בכדור הארץ

המתחמם....

א.נ.

באחד הימים הראשונים בארץ הלכתי לבקר קרובה של ריני שהיתה מורה בגימנסיה הרצליה. במשך השיחה, סיפרתי לה שתרגמתי שירים של שמעונביץ לאנגלית בשביל העתון של חבונים, ושמאוד אהבתי את השירה הרומנטית שלו. שאלה אותי אם אני מעוניין לפגוש אותו כי הוא גם מורה בגימנסיה. כמובן שרציתי לפגוש משורר רומנטיקן שבדמיוני ראיתי מין ביירון כזה. א נעכטיגע טאג! הופיע לפני איש יבש, מצומק. גם השיחה אתו אכזבה והיתה די בנאלית. כנראה כל האנרגיה שלו הושקעה בכתיבה ולא נשארה הרבה לצדדים אחרים של החיים. השאלה היא איך לשפוט איש כזה, לפי הצד החברתי שלו או לפי עבודתו השירית? דבר אירוני הוא שאנו מעריכים אנשים שאין אנו מכירים אישית לפי הישגיהם, ואת אלה שאנו כן מכירים אנו שופטים לפי התנהגותם החברתית.

תמיד אהבתי להיכנס לחנויות ספרים ולדפדף. המדפים שמשכו אותי היו אלה של ספרי פילוסופיה, פסיכולוגיה ומיסטיקה. כמעט בכל חנות היו מדפים תחת הכותרת "מיסטיקה" ובהם ספרים על אסטרולוגיה ונושאים דומים. הייתי לפני כמה ימים בסטימצקי וכמובן דפדפתי. חיפשתי מדפי המיסטיקה אך לא היה שלט כזה באף מקום. בין מדפי הספרים על מחשבים, וניהול ועוד נושאים, ראיתי שלט "העידן החדש". אז חשבתי ללמוד משהו חדש על פיסיקה מודרנית או על הגילויים הדרמטיים בתחום האסטרונמיה. מה מצאתי שם? - אסטרולוגיה, נומרולוגיה, החיים אחרי המוות, איך לקרוא קלפי טרוט ועוד כאלה. האם שינוי השם מ"מיסטיקה" ל"עידן החדש" מסמל שינוי בגישה לנושאים האסטרליים ולא בדיוק האמניים האלה? כנראה הבנאדם המודרני מחפש אמונה כלשהי כתחליף לדתות המסורתיות שאכזבו במאה הזאת אולי יותר מכל תקופה בהסטוריה. אני, בכל אופן, מעדיף את הגישה הרציונליסטית לחיים למרות התענויות במיסטיקה כתופעה בפסיכולוגיה של האדם.

בזמן האחרון מופיעים בעלונו מאמרים ביקורתיים על חברים שלדעתי סגנון כתיבתם עובר את הגבול של המותר. אני מתנגד לצינוור גישות או רעיונות גם אם הם מנוגדים לכל האתוסים שעליהם גדלתי ושבהם אני מאמין גם היום. אבל לדעתי על עורכי העלון לדרוש שגישות אלה ינוסחו בצורה תרבותית ולא בגסות בוטה. אני בטוח שכותבי המאמרים היו נפגעים מאוד אם היו קוראים מאמר על עצמם באותו הסגנון. הרי אפשר לנסח כל דבר בצורות שונות, ואינני חושב שהעוקץ בניסוח תרבותי פחות חד מהכתיבה הגסה. יש איסורים בבית הנבחרים של בריטניה שכדאי לנו ללמוד מהם. אסור לקרוא למישג "שקרן" למשל, או "מנוול". ושם מצאו ניסוחים חכמים שמבטאים אותו הדבר בלי לרדת לגסות. כדי לסבר את אזניכם אביא כמה דוגמאות. אין צורך לכתוב "הוא טיפש" אפשר לכתוב "אין לצפות שכל אחד יהיה חכם". אין צורך לכתוב "הוא שקרן", אפשר לנסח "לדעתי הוא נוטה להתבלבל בין העובדות וגרסתו" ואני בטוח שכל אחד יכול לחשוב על דוגמאות יותר חכמות מאלה. בכל אופן, אין להתיר לפרסום את הסגנון הגס שהופיע בשבועות האחרונים. יש להניח שהכותבים ילחצו על העורכים לפרסם את מאמרם בדיוק כפי שכתבו אותו, ויאשימו אותם על חוסר דמוקרטיה ויטענו שהעלון שייך לכולנו וזכות לכולנו לפרסם בו בסגנון שרוצים. אך יש גם גבול לחופש צורת הדיבור. אני שוב מדגיש שאני מתנגד להגבלת הזכות לפרסם דעות, אבל יש בהחלט זכות לדרוש שהן ינוסחו בסגנון תרבותי.

שלום לכולם. בעשר השנים האחרונות התפתח פה, והתבסס לו, מיתוס: שהיו לכפר הנשיא פנסיות, קופות גמל - שהפקדנו לבטחון בעתיד, והגזברים (המאניאקים) השתמשו בכסף מבלי שהחלטנו על כך באסיפה.

לפי מיטב זכרוני (הלא מוצלח בדרך כלל) זה לא היה בדיוק כך. כל הסיפור היה 'תרגיל פיננסי': לוקחים הלוואה בבנק, מפקידים את הכסף בקופת גמל (סוג של פנסיה) וזו הוצאה מוכרת למס. אבל, כשבאים להוציא את הכסף, הבנק אומר: "יפה, תקבלו את כספכם, שהפקדתם אצלנו - אחרי שתחזירו את ההלוואה שקיבלתם, ושלמו לנו, במסותא, גם את הריבית שהצטברה לחובתכם עד כה."

וכך: הגזבר הולך הביתה, עליז וטוב לב, במקרה הטוב, עם אחוזים בודדים מהכסף שלכתחילה לא היה הון עצמי - יעני לא היה כסף שלנו.

בדקתי את הסיפור הזה עם כמה מפרנסי הכפר, שהיו פעילים (ואולי 'מבינים') אז - והם אישרו. מצאתי אפילו מישהו שטען שהחלטת אסיפה אישרה משיכת הכסף מהקופות. אבל כואו נעזוב את זה עכשיו - אפשר הרי לבדק, וזה כבר לא רלבנטי.

שתי הערות נוספות:

1 - מקולין: כשנה אחרי ההפקדה הראשונה הובעה התנגדות נמרצת מהתק"ם להפקדה אישית שמית, בטענה שזה נוגד את תקנון הקיבוץ, ונאלצנו להפסיק.

2 - מפי אישיות מסתורית בכירה: באמצע שנות השמונים, כשכבר היה ברור לגמרי שאין ביכולתנו להחזיר את כל ההלוואות שהתחייבנו להן, ושנחנו זקוקים לסיוע כדי לגמור את החודש, ז.א. ל'מיחזור' - ז.א. לקבל הלוואות חדשות כדי לשלם את הישנות - התק"ם, שסייע רבות, התנה 'מיחזור' ב'שבירת' קופות. התק"ם לא הסכים לעזור ב'מיחזור' למי שמחזיק מליונים בצד - ובצדק.

לסיכום: מעולם לא הפקדנו סכומים משמעותיים (כן היה משהו - לא מאד רציני) של כסף שלנו - בפנסיה.

א. היה מעט.

ב. העדפנו להשקיע את המעט בדברים אחרים.

ג. המגבלות שהזכרתי בהערות.

ג. ד. י

שבת שלום, בברכה -

תהליכים ומועמדים

רק כאשר נסיבתי של העיתוי מקשרים בין האישיות של מנהלות-הקהילה המוצעת לבין דברי הבאים. עיקר כוונתי היא לתהליך בחירות בכפר הנשיא.

בחברה דמוקרטית (הקדמה שחוקר?) חייב להתרחש מעשה של בחירה. אם מדובר במינוי אישואישה, אנשים/נשים לתפקיד מסויים, הכי בדיא שיהיו שניים או יותר שניתן יהיה לבחור ביניהם. בחברתנו שני גורמים פגמו באפשרות זאת:

א) קוטן החברה. קרי מיעוט מועמדים.
ב) גישה מוטעית, לדעתי, שאין זה נאה, חברי, נחמד, להעמיד את עצמך מול, או 'נגד' חברך. יש גם חשש שמא החבר שלא ייבחר ייפגע, ובכך ייגרם נזק למרקם החברתי.

למיעוט המועמדים אין פתרונות קלים, אבל הגורם השני דורש שינוי במושגים החברתיים והבנת ה'משחק' של בחירות חופשיות בקיבוץ. לפני שנים מצאנו פתרון לפרובלמטיקה הזאת על ידי החלטה המכונה היום 'חוק גרשי'. נדמה לי שהכוונה היתה שלא לשתק את המערכת. הדי חייבים למלא את התפקיד, ואם אין יותר ממועמד אחד, 'ייבחר' אוטומטית.

מלכתחילה ראיתי בשיטה זאת עיוות המושג 'בחירות' והתבטאתי בעניין יותר מפעם אחת. גם סרנתי להיות מועמד יחיד לתפקיד יותר מפעם אחת (עד שגורבשוב קלקל לי, קראתי לזה בחירות סובייטיות). אבל בשנים האחרונות היינו עדים לכמה מועמדים לתפקידים, שביקשו לדעת מה מידת התמיכה בהם למילוי תפקיד. ביקשו והנהיגו שיטה של הצבעה בעד ונגד. כך יידע שאין כאן מצב ששניים מתוך שלושה באיזו ועדה או-הוק היו בעדו, ובאין מועמד אחד, שניים אלה כו פ י ס מועמד על כל הצי-בור. כך יש לציבור הזדמנות לאמור את דברו, והצבעה אד היא בהחלט אמירה!

כל הדברים האלה לא צריכים להיות חידוש לאף אחד, גם לא למי שעוסק בייעוץ ארגוני. ואם מועמדות הסכימה לעמוד לבחירת-כן-או-לא למשך זמן ממושך, אזי אני מרשה לעצמי לדאות פסול בכך שתנאי ההסכמה ישתנו 48 שעות כלכד לפני הכלפי.

יותר כן לבטל את ההסכמה, ואז ניתן יהיה לקדם את התהליך בצורה ברורה ובריאה יותר.

ט ו מ י

כ"ד באב תשנ"ה (1995) - מר מקט טנן
כ"ט באב תשמ"ד (1984) - סטיב בן-יוסף

כמה הערות על פרשנות כלכלית

פרשן כלכלי חדש (1)

אינני יודע איזו הכשרה כלכלית יש לאריק, או מהיכן הוא שואב את השקפותיו. לפי הביצועים בחודשיים האחרונים אני מרגיש חובה לייצץ לו, לעשות קצת יותר מאמץ ולברר לפני כתיבת הערותיו את העובדות לאשורן.

בנושא ענף המזון הוא כתב לחברים על "שערוריה", היות שכל שנה יש סבסוד של מליון ש"ח לחדר האוכל, ושאל: מאין בא הכסף? מדהים שלא הבין כי הסבסוד הינו עלות ימי העבודה בחדר האוכל, חשמל, רכב וכלים - עבורם החבר האוכל בחדר האוכל אינו משלם. באותו מכתב התלונן: מדוע אין סעיף השקעות של 80,000 ש"ח. אריק קרא את התחשיב, אבל לא שם לב שההשקעות נרשמו במפורש בתור הוצאות, מכיוון שיש לצפות כל שנה להשקעות הקשורות בשמירה על רמה טובה של הציוד בענף.

לפני שבועיים הופיעו בדברי הכפר הפנינים הבאות:

"מה שווה מועצה כלכלית על כל עצותיה אם זוהי התוצאה?"

על סמך תוצאות של ארבעה חודשים ראשונים ב-1998 - אריק שופט את המועצה!! אפילו שיפוט של שנה אחת אינו שיפוט סביר. מזה שנים החקלאות בארץ ובכל העולם ברווחיות יורדת, בזמן האחרון המפעל סובל מהמיתון, והמלווון ממיתון בתיירות. יש לשפוט את המועצה כיצד היא מתמודדת עם כל מצב נתון, לאלו שינויים היא חותרת בחקלאות, איזו תוכנית פעולה חדשה היא דורשת מהמפעל, ואלו שינויים למלווון. דווקא בסוגיות אלו המועצה משקיעה מאמצים מרובים ולא מובן כיצד, מי שמתיימר להיות פרשן כלכלי, אינו שם לב לכך (באותו דוח מוזכרים: נטיות מיוחדות ושותפויות בגד"ש, הזמנת מנכ"ל המפעל למועצה הבאה להצגת התוכנית החדשה ל-1998, במלווון- צמצום בהשקעות).

"לא ידע בשנה של שפל בתיירות שכך יהיה בארוח הכפר?"

מדהים, אריק עדיין לא יודע שתוכנית משק מוכנה בדרך כלל בנובמבר - דצמבר ואז איש לא ידע על העמקת השפל בתיירות, כשם שאיש לא ידע אז על המשך הקיפאון בשיחות המדיניות.

"האם זה לא קצת מאוחר לבדוק באלה תנאים יוכל המנכ"ל השכיר של הבונים לפטר חברי הקיבוץ? מנכ"ל זה יגמור חשנה ברווח תפעולי שיושג בפיטורי עובדים. כך עושים כולם. חלק מהפיטורים האלה יהיה בעוכרינו. חולכים לאיבוד הרבה מיומנויות".

המנכ"ל החדש ידע מיומו הראשון במפעל, שיש לתת תמיד עדיפות למשרות לחברים, ושאין לו סמכות לפטר אף חבר ללא תאום עם הקיבוץ. כל זאת ציינתי בדברי הכפר לפני חודשיים. כל הפיטורים שכבר בוצעו (כמעט כולם של שכירים), נעשו על מנת לצמצם מיד הוצאות של המפעל עד יעבור זעם. אם המפעל ייכנס לקו האדום, הוא יגרור בעקבותיו את הקיבוץ כולו. כאשר אין בנמצא אף מערכת של הצלה, כפר הנשיא ירד לתהום ויתפרק לרסיסים.

לצערי, אינני מגזים. זה בדיוק מה שקורה היום לקיבוצים אשר טובעים ואינם מסוגלים להתאזן כלכלית. אם אריק אינו מבין זאת, איך הוא יכול להתיימר להיות פרשן כלכלי?

פרשן כלכלי חדש (2)

כאשר הכנתי את הדפים הכלכליים לתוכנית ענף המזון, הקדשתי לעניין זמן רב ומחשבה. ליתר בטחון, התייעצתי ובדקתי עם אורי ועם תמיר (קודמי בהכנת החומר לאותו ענף). היות שלא רציתי להטעות אף אחד ולא את עצמי, הכנתי תחשיב למצב שמעשה עוד הפרטה שתכלול 50% מהעבודה בחדר האוכל, וכתוצאה מכך, הנחתי שחברים יאכלו פחות ארוחות ו"ההכנסות" ירדו למחצית. בעקבות הדיון במועצת החברים, הוחלט לדחות את ההפרטה הנוספת והיה עלי להכין תחשיב חדש, המבוסס על אותו מספר ארוחות כמו היום. תחשיב זה חולק לכל החברה.

ניתן להבין את מבוכתי, כאשר ממש רגע לפני ההצבעה בקלפי אפרים מוציא דף לכל החברים, אשר מטיל דופי בכל עבודתי הקשה והמבוססת על שני תחשיבים שונים ומציין:

"מדובר במשחק מספרים אך בודאי לא בתוכנית עסקית".

כאשר דיברתי עם אפרים לאחר מעשה, נתברר לנו, כי הוא לא שם לב, שהוא משווה בין שני תחשיבים המתייחסים לשני מצבים שונים (רק חברי המועצה קיבלו את שני התחשיבים). מדוע אני מזכיר כל זאת? ראשית - כדי לשמור על כבודי (האשכנזי) ועל האמינות שלי, ושנית - כדי לבקש מכל אחד שרוצה להתייחס לתחשיבים או דוחות כלכליים, לפני שמטילים ביקורת, אנא לברר אצל המקור במה המדובר (שמי היה רשום בבירור בשולי התחשיב).

קולין

הערה: התחלתי בתפקיד רק בראשון במאי. יש לי תוכניות ורעיונות כיצד לשפר את מצבנו. לשם כך אני זקוק לתמיכה והבנה מהחברה. לא אוכל לתפקד באווירה עכורה, ובחלט לא עם ביקורת חסרת הגינות ובלתי מבוססת.

סיור באירופה - המשך

יום שישי, 6 ביוני. שעה 0.2.00 - הגעתי לגבול ההונגרי. ירדנו

כולנו מהאוטובוס ופעמיים נבדקו הדרכונים

שלנו. נרדמתי למשך כשעתיים והתעוררתי כאשר

התקרבנו לעיר בודפשט. העיר משדדת לי ויברציות טובות, לכן אני

לא חושב שאסע מכאן היום. עדיין מוקדם - השעה 07.00. והונג-

רים מתעוררים ועוד אין סימנים של תיירים. היום יפה וחמים, ואני

יושב על ספסל, מוקף יונים, אבל הן אינן מדברות אנגלית. לקח לי

17 שעות להגיע הנה מפירנצה. מצאתי דירה עצמאית וקטנה באמצעות

סוכנות התיירות (כ-200 ש"ח עבור שני לילות). זול מאד כאן. כי

העיר מוצפת בתיירים - אני יכול להבין את זה.

פעם בודפשט היתה בירה אירופית קוסמופוליטית - מבצר של לאומנות

מגיארית. עכשיו היא עיר ענקית, בעלת אוכלוסיה של מעל שני מיליון.

בעבר היו שתי ערים - בודה ופשט, מחולקות על ידי נהר הדנובה, בודה

בגדה המערבית, משמשת השואה לציירים ואמנים ללא ספור. עם המבצר

המכונה 'איזור הארמון', הנמצא בראש ההר, כעוד שבצר המזרחי פשוט

היא ליבה של העיר המודרנית. שלושה גשרים מחברים בין שני החצאים.

אני יושב בראש ההר, מוקף בארמונות ובניינים עתיקים. מראה מדהים,

המשקיף על הדנובה ועל ספינות התענוגות הרבות שלה. העיר פראג היתה

נפלאה. אולם בודפשט מחזיקה אותי מוקסם ביופיה. התמלאתי הערצה

לארכיטקטורה שלה, ובאותו זמן ניגן איש צעיר קונצרטו של באך

בכינור שלו. נגינתו התמזגה בצורה כה יפה עם הסביבה והאווירה.

לפעמים ישנם רגעים של יופי והדר פשוטים - כמו עכשיו - לכן רמעות

פורצות מעיני בשעה שהכנר שלי מנגן את הרפסודיה ההונגרית.

זול למדי עבור תייר פה - פרט לחנויות המזכרות הדבות והיקרות מאד.

האינפלציה גבוהה מאד. וישנם קבצנים רבים.

יום שבת - 7 ביוני
 אני מתחיל לדבר לעצמי. כאשר קורה משהו טוב או מרגיז, אני מתחיל לדבר בקול רם - ואני פשוט לא ער לכך. היו כמה אנשים שלפשו אלי עיניים. תודה לא שזה לא קורה לעתים קרובות מאד. זה עתה יצאתי מבית הכנסת ההיסטורי הגדול. הייתי שם בזמן תפילת ראשית. היתה זו החוויה המרגשת ביותר שעברתי מאז הביקור בפראג. היו כמה אנשים בבית הכנסת - הצעירים ביניהם בשנות ה-40 המאוחרות שלהם. זהו בית הכנסת הפעיל הגדול ביותר באירופה, ואשני בעולם לפי גודלו. קשה מאד להיכנס לתוכו, כי סידורי הבטחון קפדניים מאד. הצלחתי לשכנע אותם שאני יהודי, ושדציתי לדאגתך בתפילה. דיברתי עם הרב (בעברית) אחרי התפילה, והוא סיפר לי על כמה תוססים ונרחכים היו חיי הקהילה לפני המלחמה, וכמה מעטים שרדו אחרי השואה. הוא סיפר לי כיצד חזרו ואורדים כדי להקים את הקהילה העתיקה מחדש. היה צער גדול בקולו, ואני הזדהיתי עם זה, מאחר וביליתי את שנות הילדות שלי בגרמניה שם גדלתי לפני המלחמה. אני כל כך התרגשתי בעומדי ליד ארון הקודש, שלא יכולתי להפסיק לבכות. מישהו בא ועמד לידי, שם את ידו סביב כתיפי, ואחרי כמה דקות הלך לו. קניתי מפה היסטורית, כדי שלא אלך לאיבוד - כפי שקרה לי אתמול.

ביקרתי במוזאון מדהים ובלתי רגיל, שבו לכל חדר הוצגה תקופה היסטורית משלו. לא יכולתי לקבל סיוע מהמשרתים, כדי לשוחח איתם על הכיבוש הקומוניסטי. הם פשוט התחמקו מהנושא. אני מתהלך הרבה בתוך העיר, בדרך לגנים הבוטניים. כמעט שאין בניינים שם שהם פחות מ-250 שנה. לכל אחד יש האופי שלו. מזג האוויר היה דומה מאד לבית, עם רוח קלה וקרירה, כך שהיה נעים מאד ללכת. לאחר שעתיים הגעתי לבסוף לגנים הבוטניים - והמקום היה סגור. בדרכי בדגל בחזרה לדירה התחיל להאשיך והוארו כל הבניינים המרכזיים לאורך נהר הדנובה באורות בהירים. עבדתי ליד הכנסייה הזילית, שדלתותיה היו פתוחות לרווחה. התקיימה בה תפילה כאשר אלפי אנשים שמילאו את הכיכר הגדולה כדעו על הבדכיים והשתתפו בתפילה. לפי הבעת פניהם יכולתי לראות שעבודם היתה זאת הארה רוחנית. דת היא בהחלט האופיום של העם - ללא קשר לעם כלשהו.

יום ראשון - 8 לחודש. ביקרתי במוזיאון היהודי, באותו בלוק שנמצא בבית הכנסת. התאכזבתי מאד לראות שהקטע על השואה היה רחוק ביותר מבחינת המידע שבו, לעומת המוזאון היהודי בפראג, ולא היה אף אחד שם להסביר מה אירע שם במשך התקופה ההיא. ישנם כ-8,000 יהודים שגרים בהונגריה, מהם 2,000 בבודפשט. ליד המוזאון היה לוח זכרון, מקום הולדתו של תיאודור הרצל. בחזרה לדירה נפגשתי עם אדם שראשלים את משכורתו על ידי עבודות בית שונות, כי הוא לא יכול היה לדאגתך מספיק במקצועו כביאולוג. הוא למד באנגליה ובארצות הברית ודיבר אנגלית שוטפת.

הוא סיפר לי שמנת חלקם של האנשים גרועה יותר עכשיו מבתקופה הקומוניסטית, כי אז לא היתה שום אבטלה, וכולם זכו לעזרה - במיוחד הגימלאים. ב-1990, כאשר הודחה המפלגה הקומוניסטית, לקחה את מקומה הדמוקרטיה כביכול, והמפלגה השמרנית תפשה את השלטון. היא העלתה את כל המחירים וביטלה את השרותים הסוציאליים. האנפליציה מרקיעה שחקים, עם אבטלה של 20%, המעמד הבינוני והעשירים נעשו עשירים יותר, והעניים נעשו עניים יותר. הגימלאים הם ואשכבה הטובלת ביותר - זה בולט מאד בכל בודפשט. קניתי כרטיס לוינה באוטובוס שעמד לצאת לדרך בעוד כמה שעות. אכלתי את הלחמניה עם נקניק חם הראשונה שלי (כשרה כמובן...) לחמניה גדולה עם מיץ, שעלו 3 ש"ח ביחד. המטרו עולה שקל אחד לכל מקום.

←
מאחר והיה לי זמן, טיילתי לבית הנבחרים. שמתי לב לכך, כפי שציין המדען, שכמה מהבניינים ההיסטוריים היפים מתפוררים והממשלה מעלה מסים כי זאת הדרך שהם נוקטים פה כדי לשמר אותם. (Catch 22). אני מקווה שמזג האוויר בוינה יהיה יותר קריר, כי הטמפרטורה פה היא 30° צלסיוס.

זה עתה עברתי על כל הרשימות שלי וגיליתי שעד עכשיו כתבתי יותר על בודפשט מאשר על כל עיר אחרת שביקרתי בה. זה משום שהיא עשתה עלי את הרושם הגדול ביותר. בחדר ההמתנה בתחנת האוטובוסים היו ארבעה נערים בשנות ה-20 המוקדמות שלהם, עם מפה של אירופה פרושה לפני-הם, תוך כדי תכנון לאן בכוונתם לנסוע. מאחר והם היו חרשים - הם לא יכלו לדבר, אבל הם תקשרו ביניהם בלשון של סימנים. היה פשוט מדהים להסתכל בהם. התגובה הראשונה שלי היתה של צער, אבל אז הבנתי שעבורם זה היה נורמלי, ושלדבר יש תפיסות שונות שלעולם לא אוכל להבין אותן.

ראובן מ.

שלוש הערות על הדמוקרטיה בכפר הנשיא

1. חופש הביטוי

כל תלמיד י"ב שמתכוון למבחן בגרות באזרחות, משק את ההגבלות על חופש הביטוי בכל משטר דמוקרטי תקין. הסטודנט לומד בצורה שאיננה משתמעת לשתי פנים, שבין היתר, "הזכות לחופש הביטוי עלולה להתנגש בזכותו של אדם לשם טוב - האינטרס של הפרט הוא לשמור על כבודו העצמי בעיני הציבור מפני הכפשה והוקעה פומביים". הדבר מעוגן בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ועומד במבחן בג"ץ. זה בנוסף להתבטאויות גזעניות, ואלה הגורמות להסתה ואי-שקט ציבורי. כל אלה אסורים על פי חוק.

בשבועות האחרונים הופיעו מאמרים ב"דברי הכפר" שפגעו בשם הטוב של חברת קיבוצנו, רק בגלל דעותיה, עמדותיה ומעשיה (במסגרת תפקידה) שאינן מקובלות על כותבי המאמרים. הרפס הגיע לשפל המדרגה ב"דברי" האחרון, כאשר הכותב תקף אישית את האדם ולא את עמדותיו, כפי שמחייבים כללי המשחק וחופש הדיבור.

זאת ועוד, היהירות של הכותב גובלת בחוצפה כאשר הוא קובע נחרצות ש"שריטה איננה מתאימה לנו".

הערה מס' 2 בשבוע הבא

אריה וולפין

שתי סיבות לבחור בשריטה

על מנת ששתיקה לא תחשב כהסכמה, ברצוני להעביר את תמיכתי המלאה בבחירה של שריטה כמנהלית הקהילה. שתי סיבות עיקריות מביאות אותי למסקנה הזו:

א. בשנתיים האחרונות המועצה הכלכלית הטילה על המגזר הצרכני קיצוצים באחידים שלא ידענו כמותם בעבר. שריטה אמצה את הקיצוצים ויישמה אותם. עד היום קשה לדאמין איך היא הצליחה לעמוד בגיריות כל כך גדולות וכבדות מול ועדות, ענפי שירות וחברים באופן פרטי שדרשו שהקיצוץ יהיה בכל מקום אחר!

אין זה פלא שבדרך שריטה פגעה בכל מיני אנשים. זה לא היה יכול להיות אחרת. אני מודיר את הכובע בפניה על האחריות וההצלחה בתפקיד שהיא גילשה. אין זה דומי מדי להגיד שבזכות שריטה, התקציב הכולל של כל אחד מאתנו - קטן כמה שהוא - היה קטן עוד יותר. אילו לא הינו מבצעים את הקיצוצים הדרושים ששריטה ניהלה.

ב. אין זה סוד שב - 01/01/99 אנו מקווים להחזיר ליישם סוף סוף את התקציב המשולב. בכפר הנשיא ישנם לא מעט חברים הרואים תאריך זה כמכרע לגבי שיתוף כאן. הרבה חברים תרמו ותרומים להביא תוכנית מפורטת שתספק את רצונו של רוב הציבור. שריטה מרכזת את כל המאמצים, בזמן שהרבה חברים אחרים נשכרו מדלחץ של המתנגדים. שריטה נעזרת מחויבת למסרה. אין לי ספק שאם שריטה לא תבחר בקורב אין סיכוי להשיג את המסרה, וכל ההחלף יעצר שוב.

לסיכום: הלוחאי ויקומו מועמדים נוספים בשבועים הקרובים. ללא קשר אני רואה את שריטה בתור המועמדת הכי מתאימה לצרכים של כפר הנשיא בשנים הקרובות.

הערה לזוד קולט

בכתבה שלך לפני שבוע נפלד 2 טעויות שאני מרשה לעצמי לתקן
1. השתמשות במילה "אנחנו" שבוודאי התכוונת "אני". אין לי ספק שלא היה לך כל כוונה להיות דובר של חלק, מיעוט או רוב של כ"ה.

2. בכתבה שלך טען רשם שניתן לחלל בתכרת משק שתורמה שנים רבות לכ"ה, ודיום יכולה בכבוד לצאת לגמלאות, אבל בוחרת להמשיך לתרום לחברה. משוכנע אני שלא היה לך כל כוונה לטען רשם כזה לכן אני מרשה לעצמי לתקן את מילותיך.

די בוטקילה

ליאון לייטמן - חבר, ידיד ורומנטיקן

בימי מלחמת העולם השנייה היו שתי קבוצות הכשרה במחוז וילנשייר בדרום אנגליה: גורזי ליז הותיקה יותר, שלחבריו היתה נטיה לעקם את האף כשהם התייחסו לחברי השניה "שמריהו". למרות שבין שתי הקבוצות הפריד מרחק לא גדול ולא היה הבדל בגילאי החברים הם בגורזי היו 'המנוסים' שכבר למדו את 'תורת העבודה' של א.ד. גורדון בעל פה כאילו, ואנחנו השמריהניקים היינו צוציקים שיש להדריכם בכל רזי החברה והעבודה. כדי ללמד את 'התינוקות' איך להסתדר בחיי השיתוף נשלחו חברים מגורזי לשמריהו לתקופות שונות. משליחות זאת הצלחנו לחטוף את ג'וליה שפגשה את אריה. הם התאהבו והיא לא חזרה לקבוצה המקורית שלה. סוג אחר של החלפת חברים בא בדמותו של ליאון לייטמן. הוא היה פליט של 'אהבה נכזבת'. בגורזי ליז היתה חברה צעירה בשם לואי (אחותה של דבי חצור) שליאון אהב בכל לבו, בכל נפשו ובכל מאודו אבל היא לא החזירה לו אהבה. ועדת ההכשרה הכל יכולה החליטה שהוא יעבור לשמריהו ושם ישכך את כאבי הלב. ליאון עבר אלינו אבל כאב הלב שרד הרבה זמן ובלילות רבים, אחרי שרוב חברי שמריהו ישנו שנת טובדי אומה, הוא ואני ישבנו ליד האח הבוהק ודשדשנו ב"בעית הבנות שלא איכפת לה". בעצם ליאון דיבר ואני הקשבתי והנהנתי. נוצרה ידידות נדירה שהפכה לחברות אמיתית.

ליאון נולד בלונדון ב-9 ביוני 1926 (לפי המסמכים שיש בידי יצחק עזרי), ונהרג ב-23 אוקטובר 1948 כשמתוס של חיל האוויר, בו שירת כאיש צוות, התפוצץ בשמי הנגב. בכמעט עשרים שנות חייו הוא עבר דרך ארוכה של הרפתקאות. בתקופת ההכשרה אצלנו בשמריהו הוא התגלה כבדחן מעולה שדרש זוויות יוצר על המילה "זיג". אחרי שלבו נתרפא קצת מן האהבה שנכשלה, הוא התחיל לדבר על הנושא שהפך לעיקר חייו: מטוסים וטיסה. במאי 1943 הוא התנדב לחייל האוויר המלכותי ואחרי שקיבל הכשרה כנווט צורף לצוות אחד ממטוסי ההפצצה שלילה לילה עשו את דרכם לשמי גרמניה. הסכנה היתה גדולה והאבידות בנפש ובמטוסים היו עצומות. רבים מאנשי צוותי המפציצים התמוטטו במח הבלתי פוסק. ליאון יצא מזה שלם ולא הרבה לדבר על תחושותיו באותה התקופה.

באביב 1946 שנינו השתחררנו, מוקדם מכפי שיכולנו לצפות, מן הכוחות המזוינים ושבנו להכשרה. בתקופת המלחמה היתה לליאון חברה לא יהודיה שמאד אהבה אותו. הם נפגשו באחד מבסיסי ההאוויריה הבריטית ששם פרחו התקשרויות רומנטיות. נדמה לי שהביא את אותה החיילת לביקור בהכשרת 'שמריהו'. היו כאלה שפקפקו אם ליאון ישוב לחיים השגרתיים של פועל חקלאי אחרי הזוהר והתהילה שעטרו את אנשי ה-R.A.F... ליאון חזר והוא ואני ועוד חבר וחברה עבדנו יחד בקבוצת חלוצי שנשלחה להכין בית שהמליונר היהודי גסטטנר העמיד לרשותנו. הבית שנקרא "ארבע הרוחות" שכן ליד מפרץ קטן בחוף הדרומי של אנגליה. נוף מקסים. כשכל חברי 'שמריהו' עברו ל"ארבע הרוחות" התחלנו לעבוד אצל איכרים פרטיים. ליאון השתלב בחיי הקבוצה.

אין לי זכרונות ברורים ממעשיו של חברי ליאון בתקופה זאת. בבית החדש, התאקלמנו מהר למקום הכשרתנו החדש. ליאון היה חלק חיוני בחיי החברה שלנו ונוסף על עבודתו בחקלאות היה החובש של הקבוצה. דרכנו, שלי ושל ליאון, נפרדו שוב כאשר נשלחתי להחליף את שמואל כמרכז סניף התנועה בליברפול. בעצם לא ראיתי אותו שוב. חברים התחילו ל'העלם' מן ההכשרות ונבלעו בפעילויות של עליה ב' בדרכם לארץ ישראל. ליאון היה עם אלה. הוא הגיע לחדרה והיה חבר בגרעין שהורכב מכל החברים שהיו בשלוש ההכשרות. בספר היוכל שלנו הוא מוזכר כאחד החברים שנשלחו לפרוק תחמושת מרכבת שהאצ"ל הוריד מן הפסים. יואל ורד, אף הוא חבר לשעבר של הכשרת שמריהו, מספר שהבריטים תפסו את 'שודדי הרכבות' ובחיפוש שערכו אצל ה'שודדים' מצאו אצל ליאון משקפי שמש שעליהם סמל של האוויריה הבריטית. הסרג'נט פנה לקצין ואמר:

"Look at this sir, there's nothing these Jews won't steal"

היות ורק יוחנן ז"ל הודה שהוא יכול לדבר A leetle Hinglish האמת לא נודעה להם.

ליאון גוייס לחיל האויר הישראלי שעוד היה בחיתוליו. מטוסים מכל הסוגים ומכל הגילים שרתו באותה תקופה. המטוס בו טס ליאון התפוצץ בשמי הנגב. איש אינו יודע מדוע. ליאון אהב מטוסים, חלם מטוסים, ומצא את מותו במטוס. כרומנטיקן נדמה לי שלא היה מבקש לעצמו לסיים את חייו אחרת. אם זכרוני אינו מטעה אותי הוא סיכם את תקופת השרות באויריה הברוטית המשפט אחד:

" You had to be lucky to survive "

יהא זכרו ברוך.

אריק א'

ג'וֹקָה וְהַקְלָבִים

ג'וֹקָה - הוא ה"חושם" של ארצות האסלאם,
עלוב, עני, נרדף
ובעקור שוטף חסר תקנה...
בכל מעשיו ומעשיו הוא לובש דמות אחרת.

יום אחד, החליט ג'וֹקָה
שהוא כבר מגדל דיו בשביל להתחתן.
אמר להוריו:
- אני רוצה לשאת אשה!
אמרו לו:

- בסדר, ג'וֹקָה, אבל לפני כן,
פתח חנות בשביל פרנסה לך ולאשה.
חפש יום, חפש יומים ולבסוף מצא.
מה מצא? חור קטן, עלוב ומלכלך.
כתב על פתח החור שלט:
"באן מוכרים בשר"

אבל בשר לא היה לו,
וכסף לקנות בשר למכירה לא היה לו.
עמד בחנות יום, יומים, שלשה,
באו לקנות אצלו בשר ולא היה.
יום אחד, הציג לו ערבי אחד
פנה מתפגרת, כל עוד נפשה בה
בלה פצע וסבורה ומכה טריה.
שחט אותה ג'וֹקָה והציג בשרה למכירה
ולא רצה אף קונה אחד לקנות הסחורה.
לבסוף באו "קונים", נובחים במקלה:

- הב, הב, הב!

אמר להם ג'וֹקָה:

- בסדר, אתן לכם, אבל תשלמו לי!

- הב, הב, הב!

- אתם אומרים שתשלמו לי פעם אחרת?

- הב, הב, הב!

אתם אומרים "כן"?

- הב, הב, הב!

נתן להם ג'וֹקָה את בשר הפנה.
קרפו אותו הקלבים עד תם
ולא השאירו אפלו עצם קטנה.

שמה ג'וֹקָה שמכר את כל הבשר
ושב אל הוריו.

- ג'וֹקָה, מכרת הבשר?

- כן, הכל!

- ואיפה הכסף?

- תשלמו לי פעם אחרת...

הכו הוריו של ג'וֹקָה

את בנם מכות נאמנות,

ושלחו אותו לגבות את כספו.

הלך ג'וֹקָה בעקבות הקלבים,

עד שבא לתצר אחת שבה חי הערבי

בעל הקלבים.

אמר ג'וֹקָה לערבי:

- קלביך אכלו את הבשר בחנותי!

- אם אתה נותן להם, יאכלו קלבי הכל!

ולא יותירו אפלו עצם קטנה אחת!

- והכסף? - נעק ג'וֹקָה.

- מי שהוא אויל נותן לקלבים את סחורתו

יאכל את טפשותיו...

2. רב החובל קובע

ומשנה בהתאם למצב

את זווית הטיית המפרשים

בכדי לתפוש את הרוח

ולדאיש את ספינתו ליעדה.

במ"ס לאדם ישנה ברירה

לבחור, לקבוע, ולשנות

את זווית גישתו והתייחסותו

לגורל המתהווה.

המצפון מרא את הכיוון

האמונה נותנת כח

הרצון עושה את שלו

והרוח מנשבת.

שמ המשורר האלמוני

שמור במערכת.

(מס' 37)

ק פ ט ר י ת נ ע ו ר י מ

הקפטריה בפגרת קיץ עד סוף אוגוסט.

ניפגש בתחילת ספטמבר עם תפריט

עשיר והפתעות. להת' ד ג' י

עד סוף חודש אוגוסט נעמי פורסטור תהיה אחראית

בית בלונד על חדרי בית בלונד. אפשר ליצור איתה קשר בטלפון.

טל' 4577 - ד ק ב י ו 20.00 - 21.00

מתכון למסיבה מוצלחת

זוג נאה ומאושר - בעלי השמחה.
אב/בעל חרוץ, מאורגן וגאה.
גינה גדולה מטופחת מוארת ויפה.
רצוי ירח מלא -

עדיף ערב חמיס ולא לח.

עוגות טעימות ומגוונות

שתיה זורמת

וקבוצת חברים יקרים תומכים ומפרגנים
שבאים לברך ונותנים הרגשה חמה וטובה כמו תמיד.

המון המון תודה תודה לכולם.

משפחות עמר / אנג'לקוביץ

???????????? 117 הע' פ'א ?????????????

שנים רבות (אולי רבות מדי?) אני עורכת את העלון. את 'דברי'
שלנו, ברצון ובכיף. מקצוע ההקלדה היה מקצועי הראשון בנעוריי,
ומאז שאני זוכרת את עצמי אני אוהבת להתבטא בכתב. כך שאני
מברכת יום-יום על מזלי, שזימו לי בערוב ימי תעסוקה מספקת
ונעימה. אבל איך אומרים? "מי שעושה, גם מטרה לביקורת".
וקיבלתי כרוח טובה את הטלפונים (בדרך כלל בערב שבת...) בנימה
של: "למה הכנסת ---", "למה לא הכנסת ---", "מספר שגיאות הכתיב
כבר בלתי נסבל" וכו'.

אבל נימת הביקורת לאחרונה השתנתה. "לא רוצים לקרא השתלחות אישית בעלון - הוא נשלח לכל הבנים, לסביבה, לתנועה." לאורך השנים היתה לא פעם ביקורת חריפה, ובדרך כלל נהגתי להראות את החומר לנושא הביקורת, ונתתי הזדמנות לענות. (לאחרונה חטאתי בעניין זה, וכבר כתבתי על כך.) לעניות דעתי, ובדשזואה לאותם עלונים מעטים שמגיעים אלי מהסביבה, דמות הויכוח אצלנו היא סבירה, ואין מקום לצנזורה.

מאד הייתי רוצה, וגם על זה כתבתי לא פעם, תמיכה של מערכת
קבועה, שתביא רעיונות וראיונות, ותרחיב את החומר בשטחים שבהם
אני חלשה.

איבני מוכנה (ושמעתי הדים בכיוון) שתעמוד מעלי 'ועדת ביקורת' מפעם המזכירות או כל מוסד רשמי אחר, שתעבוד על החומר לפני הפרסום. אם יש כוונה כזאת, אני מחוץ למשחק.

מתיבת הדואר

Mansura Stud

NATAL 3260

TEL / FAX (0333) 36515

BEEF

PRODUCER

AUG. 6TH 1998

VEAL

"רואים רחוק - רואים שקוף" (הכותרת של המתרגמת)

לחברים הנהגדים ביותר במקום האחד והמיוחד, כפר הנשיא!!!

לפני 21 שנה ירדתי מטנדר אל השביל ליד חדר האוכל.
היה זה יום חורף קר וגשום של יום שישי אחרי הצהריים. השעה
חמש. בסביבה אין נפש חיה, וחשתי שכולם יושבים במקלטים.
(קראתי ספרים כהכנה לנסיעה שלי...). ואז הופיע משום מקום
האיש המבוגר הזה, עם שיער ארוך ומאפיר המסתיר את הקרחתו,
והציג את עצמו בשם יוחנן. הוא נראה לי כמו משה רבינו
מהתנ"ך! כשראה את השם Davos במדבקה על התיק שלי, התחיל מיד
בשיחה מעמיקה על שוויצריה. כמה הרבה הוא ידע! לאחר סיום
הדצאה על הארכיטקטורה השוויצרית הוא הראה לי את הדרך אל
'צריף החטאים' - משכן המתנדבים המקומיים. כעבור זמן קצר
הופיעה ויטה והתלוותה אלי אל חדר, שבו כבר שכנו שתי בנות.
אחרי זה ארוחת ערב-שבת בחדר האוכל.... ואז האווירה המרש-
מלת של כפר הנשיא כבר תפשה אותי, והתחילו חיי החדשים.

והנה עברו 21 שנים ובעלי שב הביתה מחגיגות היובל של כפר
הנשיא, והמפגש עם בני כיתתו. את זה הפסדתי - ולא אכנס להס-
ברים. כן, עצוב לי שלא הייתי שם, אבל קלטת הוידאו שהביא
איתו הכיתה שוב העבירו בי אותו זרם חשמלי קסום, שפעם הייתי
חלק ממנו, שאהבתי, ושהייתי מוכנה למות למענו.

היום אנחנו רוצים להודות לכם, ותיקים נכבדים של כפר הנשיא
(the most honoured vatikim במקור - א.ס.) על שירתם סביבה
אוטופית ממש לגידול ילדים. כן, כן, ככה זה. אין בן מליונר
בניו יורק שיכול לקבל חינוך כזה לחיים. אנחנו מודים לכם על
יצירת סביבה שנותנת מקלט לרכים כל כך שהגיעו מרחוק - ותודה
לכם שגידלתם את בניהם הממשיכים בדרככם המיוחדת. חלק עזבו,
חלק נשארו - ולאלה שנשארו: Todah Rabbah!

ותודה על מה שעשיתם כדי לאפשר את המפגש הזה. החזרתם רבים.
מאמציכם לא יישכחו לעולם, כי יצרתם דבר מיוחד, ואותם בנים
שעזבו לא יתנו לזה לגווע. יבדככם השם (Hashem) בשעה זו שלא
תאומן. מזל טוב, חג שמח, ולשנה הבאה בכפר הנשיא.
שבת שלום! מ ו י ר ה גרונברג וכל המשפחה.

תגובה למכתב של דוד קולט

ניסיתי להבין מה המטרה של מכתבך, שכולו אינו ביטוי של עוינות אישית, מלא הצהרות חסרות בסיס. האם אתה רוצה לחזור ל"חברה קיבוצית" במתכונת המינהלית כמו שהייתה, או האם כל הכעס הזה מופנה, לא לשינויים, אלא לסגנון ביצועם על ידי ההנהלה הנוכחית ושריטה?

מקוממת אותי הקביעה ש"רק הלכת אחרי הכיוון שנראה לך כנכון" ו"את לא מתאימה לנו. רצונותיך אינם רצונותינו." איש לא הסמיק אותך לדבר בשם אחרים.

דוד, אנחנו התחלנו בתהליך ארוך וקשה שסופו לא בחר, והדרך אינה סלולה. אבל התחלנו אותו ביוזמת קבוצה משמעותית של חברים עוד לפני ששריטה נבחרה, ואותה קבוצה מעוניינת עדיין בהמשכו. למיטב הבנתי, שריטה נבחרה דווקא כדי ליישם את הרעיונות שפורסמו והיוו נושא לדיונים וויכוחים. השתלשלות התהליך מתועדת בחוברות ובדפי הסבר, בדו"חות למיניהם - הכל נמצא בארכיון. לך תבדוק בעצמך אם הכל מזימה של אשה אחת.

חלק מהחברים תמכו, חלק התנגדו ועדיין מתנגדים, וחלק שינו עמדות. הרוב מודאגים. אבל לכולנו היה יד בתהליך! כולנו השתתפנו בשיחות ובדיונים, באסיפות ובהצבעות. המבנה החדש תוצאה של הכנות והסברים רבים, שהסתיימו בהצבעה. מילים קשות לא ישנו את זה; אם אתה תומך או לא, לא נותר עכשיו אלא לדאג כשותף פעיל להפעלה התקינה של הגופים הנבחרים החדשים. ואם אופן הביצוע זה מה שמפריע לך - עכשיו הזמן לבחון את המערכת המנהלית החדשה ולבדוק אם היא עומדת במבחן של תהליכים דמוקרטיים.

החברה הקיבוצית שאתה מתיימר להיות דוברה משתנה הן במבנה הארגוני והן בהשקפת העולם. כמור, אני לא סבורה שהשינוי כולו לטוב; אבל לא הכל מעשה כישוף של מכשפה רעה. זה קורא מפני שההרכב האנושי של החברה משתנה. המרקם המיוחד שהיה עד כה הוא תוצאה של אלף ואחד גורמים שהולכים ונעלמים עם הזמן. לכן, אני מציעה שתבחין בין תופעה בלתי הפיכה ובין ההרגשות האישיות שלך כלפי אדם שאתה מזהה עם השינוי.

ביטויי עוינות מהסוג שכתבת אינם מתאימים (לפי דעתי, כמובן) לתרבות היישוב הזה. יוהנה.

חבל
8312

ספרים חדשים בספריה:

שם הספר	שם המחבר	תאור התוכן
אדמת אנוש	אנטואן דה סנט אכז'פרי	רומן פילוסופי
מן הרגשה מוזרה...	אמיס קונגסלי	רומן
ספינת החלל טיטניק	טרי ג'ונס	" מדע בדיוני
המשיסה	אמיל זולה	רומן היסטורי על פריס
מדיאה-קולות	כריסטה וולף	רומן מיתולוגי
רעידת זמן	קורט וונגוט	רומן
איש ואשה ואיש	סביון ליברכט	רומן
בעקבות הזמן האבוד (3) בצל עלמות מלבלבות הפיתוי והשי	מרסל פרוסט	רומן
שמש, ים ואוכל גם	דן צלקה	אוסף ספרותי
מרום אהבה	גיל חובב ואחרים	כישול ים-תיכוני
	דליה רביקוביץ	מבחר שירים עם איורים

#####

בקשר לשמועות

כשבוע שעבר היתה התנגשות בין רכב של חברה והאופניים שלי. הגלגל הקדמי של האופניים התקפל ואני נלחצתי קצת בין האוטו והאופניים.

לפי דרישת המרפאה נסעתי לחדר המיון בצפת. שם צילמו עשרה צילומי רנטגן וקבעו שיש לי נקע בקדסול ומספר חבורות. בבית החולים הודיעו לי שחובה עלי לקבל את חתימת הבוחן במשטרת ראש פינה (על מנת לקבל תשלום עבור הטיפול - 400 ש"ח). הודעתי למזכירה. אחרי מספר שיחות עם עורכי הדין שלנו הוחלט שהקיבוץ יספוג את עלות הטיפול. ושארין צודק בחתימת הבוחן.

להסיר ספק: לעולם לא עלה על דעתי לתבוע את הנהגת.

האופניים תוקנו. הנקע הבריא. וכמה שידוע לי תם הטיפול.

ג'יין תלם

=====

חבל
8312

ספרים חדשים בספריה

CONTENTS	AUTHOR	TITLE
NOVEL - MAFIA SAGA	MARIO PUZO	THE LAST DON
NOVEL - PSYCHOLOGICAL TERROR	W. STRIEBER	UNHOLY FIRE
NOVEL	FREDERICA WAGMAN	MRS. HORNSTIEN
CRIME NOVEL	MARY HIGGINS CLARK	MOONLIGHT BECOMES YOU
WAR NOVEL	HAROLD COYLE	CODE OF HONOR
NOVEL - LIFE IN AMERICAN "OVERDRIVE"	STEWART O'NAN	THE SPEED QUEEN
THE RELATIONSHIP BETWEEN COMPULSIVE EATING AND INTIMACY	GENEEN ROTH	WHEN FOOD IS LOVE
HISTORICAL NOVEL - FROM 1857 HISTORY	WILKIE COLLINS	THE DEAD SECRET
	KAREN ARMSTRONG	JERUSALEM. ONE CITY, THREE FAITHS
THRILLER NOVEL	MARY HIGGINS CLARK	YOU BELONG TO ME
THRILLER NOVEL	ROBERT McCURUM	SUSPICION
SUSPENSE NOVEL	PHILLIP MARGOLIN	THE UNDERTAKER'S WIDOW
CRIME NOVEL	MINETTE WALTERS	THE ICE HOUSE
PSYCHOLOGICAL THRILLER	JOY FIELDING	DON'T CRY NOW
" "	MARY HIGGINS CLARK	REMEMBER ME
THRILLER NOVEL	DAVID BALDACCIO	THE WINNER
NOVEL	JULIE ELLIS	FAR TO GO

ספרים אלה נתרמו לספריה

NOVEL - MODERN INDIAN HISTORY	ARUNDHATI ROY	THE GOD OF SMALL THINGS
----------------------------------	---------------	----------------------------

הצהרות עובדות וכוונות

עובדות:

- (1) אני באופן עצמאי ביותר החלטתי להתמודד על התפקיד החברתי הנקרא היום "מנהל הקהילה", (למרות הפחד מכשלון חוזר).
- (2) אני מסכימה מאד עם הדעה שעדיף שתהיה הזדמנות לחברים לבחור בין מספר מועמדים, לעומת הצורך להצביע בעד או נגד מועמד אחד. יש כנראה חברים המעדיפים את האופציה השניה, ואני מתנצלת שמנעתי מהם את "התענוג" הזה.
- (3) התפקיד העומד על הפרק הוא ריכוז אגף החברה, ולא נקבע שדרוש תואר בכלכלה, או נסיון בניהול כספים בהיקף רחב, כדי למלא אותו.
- (4) יש לי נסיון בניהול ועדות, בית הספר המקומי (חמש שנים), חדר האוכל, סידור עבודה.

השערות (על בסיס עובדתי):

- (1) יש לי כוחות פיזיים, נפשיים, ושכליים מספיקים כדי לעמוד בדרישות של התפקיד.
- (2) יש לי יכולת ניהול וביצוע.
- (3) יש לי רצון עז להצליח במשימות שאני לוקחת על עצמי.

כוונות:

אני עדיין מאמינה שקיבוץ יכול להיות חברה המבוססת על צדק חברתי. אני רוצה שהקיבוץ יהיה מקום טוב לחבריו ולילדיו. אני מאמינה שאם חלוקת הנכסים ייעשה על בסיס שוויוני (כמה שיותר), החיים פה יהיו יותר בריאים, נעימים, ועמידים בסווח הארוך. לעומת זאת, אני רוצה להמשיך לגור בחברה הזאת, כי יש בה יסודות טובים. אם הרוב יחליט ללכת לכיוון של "צדק חברתי" דיפרנציאלי-משולב, אני אפעל ליישם את ההחלטות בצורה הטובה ביותר.

הצהרות:

- (1) אני מבטיחה לשרת את הציבור כמיטב יכולתי (ברצוני לשנות את שם התפקיד ל"משרת הקהילה" במקום "מנהל הקהילה").
- (2) אני מבטיחה לדאוג לצרכי החברים, ולצרכי הקיבוץ ככלל, כמיטב יכולתי.
- (3) אני מבטיחה לקיים סדרי מנהל תקין- לקיים את החלטות הקיבוץ, להביא נושאים לדיון ולהחלטה בצורה הוגנת ויעילה, בלי שלהתחשב בדעותי האישיים בעניין.

בנאמנות, שרה דבולט

(מכתב ראשון ואחרון במסע הבחירות הנוכחי)

לכבוד :

הזמנה לפגישה

אנו מעוניינים להיפגש עמכם, בקבוצה קטנה, כדי לדון בהיבטים שונים של מודל התקציב המשולב שאנו מציעים. עד כה נפגשנו עם חברי מועצת חברים ועוד מספר קטן של חברים. חשוב לנו גם לשמוע אותך ואותך: שאלות, הערות, וכל דבר אחר שאתם שמתם לב ואנחנו אולי לא.

תאריך היעד להפעלת התקציב המשולב 1.1.99.

למטרה זאת אנו מזמינים אתכם למפגש שיתקיים ביום 1.8.98 בשעה 18:00 במועדון.

רצינו דמי הסבר של המודל המוצע. אנא רשמו את הערותיכם והביאו את הדפים לפגישה.

נא להודיענו אם לא תוכל להגיע. טל. 4511 / 4020.

צוות תקציב משולב.